

II

(Nelegislativní akty)

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY (EU) 2019/1376

ze dne 23. července 2019

o přenesení pravomoci přijímat rozhodnutí o pasportizaci, nabytí kvalifikovaných účastí a odnětí povolení k činnosti úvěrové instituce (ECB/2019/23)

RADA GUVERNÉRŮ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi ⁽¹⁾, a zejména na čl. 4 odst. 1 písm. a), b), c) a d) a na čl. 4 odst. 3, čl. 6 odst. 4, čl. 14 odst. 3, čl. 14 odst. 5, čl. 15 odst. 3 a čl. 17 odst. 1 uvedeného nařízení,

s ohledem na rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2017/933 ze dne 16. listopadu 2016 o obecném rámci pro přenesení rozhodovacích pravomocí ve vztahu k právním nástrojům týkajícím se úkolů v oblasti dohledu (ECB/2016/40) ⁽²⁾, a zejména na článek 4 uvedeného rozhodnutí,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V rámci stanoveném v článku 6 nařízení (EU) č. 1024/2013 plní Evropská centrální banka (ECB) výlučnou úlohu spočívající v dohledu nad úvěrovými institucemi s cílem zajistit jednotné uplatňování norem v oblasti dohledu, podpořit finanční stabilitu a zajistit rovné podmínky.
- (2) V souladu s čl. 4 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 1024/2013 má ECB výlučnou pravomoc odnímat úvěrovým institucím usazeným v zúčastněných členských státech povolení k činnosti.
- (3) V souladu s čl. 4 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 1024/2013 má ECB výlučnou pravomoc posuzovat oznámení o nabytí a zcizení kvalifikovaných účastí v úvěrových institucích, s výjimkou případů řešení problémů bank.
- (4) Podle čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 1024/2013 má ECB pro účely obezřetnostního dohledu výlučnou pravomoc plnit úkoly, které má příslušný orgán domovského členského státu podle příslušných právních předpisů Unie ve vztahu k významným úvěrovým institucím usazeným v zúčastněném členském státě, které si přejí založit pobočku či poskytovat přeshraniční služby v nezúčastněném členském státě. Podle čl. 17 odst. 1 nařízení (EU) č. 1024/2013 a čl. 11 odst. 1 a 3 nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 468/2014 (ECB/2014/17) ⁽³⁾ musí významný dohlížený subjekt, který hodlá zřídit pobočku na území jiného zúčastněného členského státu, oznámit svůj záměr vnitrostátnímu příslušnému orgánu zúčastněného členského státu, v němž má významný dohlížený subjekt své ústředí. Nerozhodne-li ECB do dvou měsíců od přijetí oznámení jinak, může být pobočka v souladu s čl. 11 odst. 3 nařízení (EU) č. 468/2014 (ECB/2014/17) zřízena a může zahájit svou činnost.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ Úř. věst. L 141, 1.6.2017, s. 14.

⁽³⁾ Nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 468/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví rámec spolupráce Evropské centrální banky s vnitrostátními příslušnými orgány a vnitrostátními pověřenými orgány v rámci jednotného mechanismu dohledu (nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu) (ECB/2014/17) (Úř. věst. L 141, 14.5.2014, s. 1).

- (5) Podle čl. 4 odst. 1 písm. b) a d) nařízení (EU) č. 1024/2013 ve spojení s čl. 34 odst. 1 písm. d) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU⁽⁴⁾ má ECB výlučnou pravomoc plnit úkol, který má příslušný orgán domovského členského státu podle příslušných právních předpisů Unie a který spočívá v udělování souhlasu (významné) úvěrové instituci, která oznámila svůj záměr společně a nerozdílně ručit za závazky své dceřiné finanční instituce, jež má v úmyslu vykonávat činnosti uvedené v příloze I směrnice 2013/36/EU v zúčastněném členském státě nebo v jiném členském státě buď prostřednictvím zřízení pobočky, nebo poskytováním služeb.
- (6) Jako příslušný orgán musí ECB každoročně přijmout značný počet rozhodnutí o pasportizaci, o nabytí kvalifikovaných účastí a o odnětí povolení k činnosti úvěrové instituce. S cílem usnadnit rozhodovací proces je třeba přijmout rozhodnutí o přenesení pravomoci v souvislosti s přijímáním rozhodnutí, která ECB musí přijímat pravidelně a která ponechávají jen omezený prostor pro uvážení. Soudní dvůr Evropské unie uznal, že přenesení pravomoci je nezbytné pro to, aby se instituci, která musí přijmout značný počet rozhodnutí, umožnilo plnit její funkce. Obdobně uznal nutnost zajistit schopnost fungování rozhodovacích orgánů jakožto zásadu vlastní každému organizačnímu systému⁽⁵⁾.
- (7) Přenesení rozhodovacích pravomocí by mělo být omezené a přiměřené, přičemž rozsah přenesení pravomocí by měl být jednoznačně vymezen.
- (8) Rozhodnutí (EU) 2017/933 (ECB/2016/40) upřesňuje postup, který je třeba dodržet při přijímání rozhodnutí o přenesení pravomocí v oblasti dohledu, a osoby, na něž lze rozhodovací pravomoc přenést. Tímto rozhodnutím není dotčen výkon úkolů ECB v oblasti dohledu ani pravomoc Rady dohledu předkládat konečné návrhy rozhodnutí Radě guvernérů.
- (9) Nejsou-li splněna kritéria pro přijetí rozhodnutí v přenesené pravomoci ve smyslu tohoto rozhodnutí, měla by být rozhodnutí přijímána v souladu s postupem neuplatnění námitek vymezeným v čl. 26 odst. 8 nařízení (EU) č. 1024/2013 a dále upřesněným v článku 13 g rozhodnutí ECB/2004/2⁽⁶⁾. Postup neuplatnění námitek je třeba použít i tehdy, mají-li vedoucí pracovních útvarů z důvodu složitosti hodnocení pochybnosti o splnění hodnotících kritérií.
- (10) Rozhodnutí ECB v oblasti dohledu mohou být předmětem správního přezkumu v souladu s článkem 24 nařízení (EU) č. 1024/2013 a jak je dále upřesněno v rozhodnutí ECB/2014/16⁽⁷⁾. V případě správního přezkumu by Rada dohledu měla zohlednit stanovisko správní revizní komise a předložit nový návrh rozhodnutí k přijetí Radě guvernérů postupem neuplatnění námitek,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Definice

Pro účely tohoto rozhodnutí se použijí tyto definice:

- (1) „rozhodnutím o pasportizaci“ se rozumí rozhodnutí ECB o zřízení pobočky významným dohlíženým subjektem v zúčastněném členském státě nebo v jiném členském státě na základě vnitrostátních právních předpisů, jimiž se provádí čl. 35 odst. 3 směrnice 2013/36/EU ve spojení s čl. 17 odst. 1 nařízení (EU) č. 1024/2013 a články 11 a 17 nařízení (EU) č. 468/2014 (ECB/2014/17).

Pro účely tohoto rozhodnutí zahrnuje rozhodnutí o pasportizaci i rozhodnutí ECB podle vnitrostátních právních předpisů, kterými se provádí čl. 34 odst. 1 písm. d) směrnice 2013/36/EU, kterým se uděluje souhlas s prohlášením mateřského podniku či podniků, že ručí společně a nerozdílně za závazky své dceřiné finanční instituce, jež má v úmyslu vykonávat činnosti uvedené v příloze I směrnice 2013/36/EU v zúčastněném členském státě nebo v jiném členském státě buď prostřednictvím zřízení pobočky, nebo poskytováním služeb;

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

⁽⁵⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 23. září 1986, AKZO Chemie v. Komise, 5/85, EU:C:1986:328, bod 37, a rozsudek Soudního dvora ze dne 26. května 2005, Carmine Salvatore Tralli v. ECB, C-301/02 P, EU:C:2005:306, bod 59.

⁽⁶⁾ Rozhodnutí ECB/2004/2 ze dne 19. února 2004, kterým se přijímá jednací řád Evropské centrální banky (Úř. věst. L 80, 18.3.2004, s. 33).

⁽⁷⁾ Rozhodnutí ECB/2014/16 ze dne 14. dubna 2014 o zřízení správní revizní komise a pravidlech jejího fungování (Úř. věst. L 175, 14.6.2014, s. 47).

- (2) „pobočkou“ se rozumí pobočka ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 17 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013⁽⁸⁾;
- (3) „rozhodnutím o nabytí kvalifikované účasti“ se rozumí rozhodnutí ECB o nabytí kvalifikované účasti v dohlíženém subjektu (cílovém subjektu) podle vnitrostátních právních předpisů, kterými se provádí článek 22 směrnice 2013/36/EU ve spojení s článkem 15 nařízení (EU) č. 1024/2013;
- (4) „úvěrovou institucí“ se rozumí úvěrová instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení (EU) č. 575/2013;
- (5) „rozhodnutím o odnětí povolení“ se rozumí rozhodnutí ECB o odnětí povolení k činnosti úvěrové instituce podle vnitrostátních právních předpisů, kterými se provádí článek 18 směrnice 2013/36/EU ve spojení s čl. 14 odst. 5 nařízení (EU) č. 1024/2013;
- (6) „rozhodnutí o přenesení pravomoci“ a „rozhodnutí v přenesené pravomoci“ mají stejný význam jako v čl. 3 bodech 2 a 4 rozhodnutí (EU) 2017/933 (ECB/2016/40);
- (7) „vedoucími pracovními útvary“ se rozumějí vedoucí pracovními útvary ECB, na něž je přenesena pravomoc přijímat rozhodnutí o pasportizaci, o nabytí kvalifikované účasti a o odnětí povolení;
- (8) „postupem neuplatnění námitek“ se rozumí postup stanovený v čl. 26 odst. 8 nařízení (EU) č. 1024/2013 a dále upřesněný v článku 13 g rozhodnutí ECB/2004/2;
- (9) „záporným rozhodnutím“ se rozumí rozhodnutí, kterým se neuděluje nebo v plném rozsahu neuděluje povolení, o které žadatel žádal, včetně záporných rozhodnutí v souladu s čl. 34 odst. 1 písm. d) a čl. 35 odst. 3 směrnice 2013/36/EU. Rozhodnutí, která obsahují vedlejší ujednání jako např. podmínky či závazky, se považují za záporná rozhodnutí s výjimkou situací, kdy tato vedlejší ujednání: a) zajišťují, že žadatel splňuje příslušné právní požadavky uvedené v čl. 4 odst. 2, čl. 5 odst. 2 a čl. 6 odst. 3 a 4, a byla ujednána v písemné formě nebo b) pouze znovu uvádějí jeden či více stávajících požadavků, které musí žadatel splňovat podle ustanovení uvedených v čl. 4 odst. 2, čl. 5 odst. 2 a čl. 6 odst. 3 a 4, nebo vyžadují informace o plnění jednoho či více těchto požadavků;
- (10) „významným dohlíženým subjektem“ se rozumí významný dohlížený subjekt ve smyslu čl. 2 bodu 16 nařízení (EU) č. 468/2014 (ECB/2014/17);
- (11) „dohlíženým subjektem“ se rozumí dohlížený subjekt ve smyslu čl. 2 bodu 20 nařízení (EU) č. 468/2014 (ECB/2014/17);
- (12) „skupinou“ se rozumí skupina podniků, která se skládá z mateřského podniku a jeho dceřiných podniků nebo z podniků navzájem propojených vztahem ve smyslu článku 22 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU⁽⁹⁾, včetně jakékoli její podskupiny;
- (13) „vnitrostátním příslušným orgánem“ se rozumí vnitrostátní příslušný orgán ve smyslu čl. 2 bodu 2 nařízení Rady (EU) č. 1024/2013;
- (14) „všeobecnými zásadami ECB“ se rozumí dokument přijatý Radou guvernérů na návrh Rady dohledu, který je zveřejněn na internetových stránkách ECB a který obsahuje pokyny, jak ECB chápe jednotlivé právní požadavky.

Článek 2

Předmět a oblast působnosti

1. Toto rozhodnutí stanoví kritéria pro přenesení rozhodovacích pravomocí přijímat rozhodnutí o pasportizaci, o nabytí kvalifikované účasti a o odnětí povolení na vedoucí pracovními útvary ECB.
2. Přenesením rozhodovacích pravomocí není dotčeno hodnocení v oblasti dohledu prováděné pro účely přijímání rozhodnutí o pasportizaci, o nabytí kvalifikované účasti a o odnětí povolení.

⁽⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽⁹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

Článek 3

Přenesení pravomocí přijímat rozhodnutí o pasportizaci, o nabytí kvalifikované účasti a o odnětí povolení

1. Rada guvernérů tímto v souladu s článkem 4 rozhodnutí (EU) 2017/933 (ECB/2016/40) přenáší na vedoucí pracovních útvarů ECB jmenované Výkonnou radou v souladu s článkem 5 uvedeného rozhodnutí pravomoc přijímat rozhodnutí o pasportizaci, o nabytí kvalifikované účasti a o odnětí povolení.
2. Rozhodnutí o pasportizaci, o nabytí kvalifikované účasti a o odnětí povolení se přijímají prostřednictvím rozhodnutí v přenesené pravomoci, pokud jsou splněna příslušná kritéria pro přijetí rozhodnutí v přenesené pravomoci stanovená v člancích 4, 5 a 6.
3. Rozhodnutí o pasportizaci, o nabytí kvalifikované účasti a o odnětí povolení nelze přijmout prostřednictvím rozhodnutí v přenesené pravomoci, pokud je hodnocení tak složité, že tato rozhodnutí musí být přijata postupem neuplatnění námitek.
4. Přenesení rozhodovacích pravomocí se vztahuje jak na přijímání rozhodnutí v oblasti dohledu, tak na schvalování kladných hodnocení Evropskou centrální bankou v případech, kdy přijetí rozhodnutí v oblasti dohledu není třeba.
5. Záporná rozhodnutí o pasportizaci, o nabytí kvalifikované účasti a o odnětí povolení nelze přijmout prostřednictvím rozhodnutí v přenesené pravomoci.
6. Nelze-li rozhodnutí o pasportizaci, o nabytí kvalifikované účasti nebo o odnětí povolení přijmout prostřednictvím rozhodnutí v přenesené pravomoci, přijme se postupem neuplatnění námitek.

Článek 4

Kritéria pro přijetí rozhodnutí v přenesené pravomoci o nabytí kvalifikované účasti

1. Rozhodnutí o nabytí kvalifikované účasti se přijímají prostřednictvím rozhodnutí v přenesené pravomoci, pokud je splněno některé z těchto kritérií:
 - a) nabytí kvalifikované účasti je výsledkem doplnění nebo odstranění mezistupně ve struktuře skupiny nabyvatele;
 - b) nabytí kvalifikované účasti je výsledkem změny vlastnických vztahů v cílovém subjektu, k níž došlo mezi subjekty v rámci téže skupiny;
 - c) nabytí kvalifikované účasti je výsledkem zvýšení stávající kvalifikované účasti, ledaže od posledního hodnocení došlo k podstatným změnám, které mají vliv na alespoň jedno z hodnotících kritérií, nebo nabyvatel nabývá kontrolu nad cílovým subjektem.
2. Nabytí kvalifikovaných účastí se hodnotí podle článku 23 směrnice 2013/36/EU, jak je proveden do vnitrostátních právních předpisů, přičemž se zohlední příslušné všeobecné zásady ECB či podobné akty, které může ECB vydat, jakož i obecné pokyny evropských orgánů dohledu ⁽¹⁰⁾.

Článek 5

Kritéria pro přijetí rozhodnutí v přenesené pravomoci o odnětí povolení

1. Rozhodnutí o odnětí povolení lze přijímat prostřednictvím rozhodnutí v přenesené pravomoci, pokud jsou splněna všechna tato kritéria:
 - a) rozhodnutí se přijímá na žádost dohlíženého subjektu nebo z důvodu fúze, která má za následek zánik dohlíženého subjektu;
 - b) po nabytí účinnosti odnětí povolení nemá dohlížený subjekt žádné vklady od veřejnosti;
 - c) odnětí povolení souvisí s reorganizací v rámci skupiny.
2. Odnětí povolení se posuzuje podle článku 18 směrnice 2013/36/EU, jak je proveden do vnitrostátních právních předpisů, přičemž se zohlední příslušné všeobecné zásady ECB či podobné akty, které může ECB vydat.

⁽¹⁰⁾ Evropský orgán pro bankovníctví, Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění a Evropský orgán pro cenné papíry a trhy, Společné obecné pokyny k obezřetnostnímu posuzování nabytí nebo zvyšování kvalifikovaných účastí ve finančním sektoru, JC/GL/2016/01.

Článek 6

Kritéria pro přijetí rozhodnutí v přenesené pravomoci o pasportizaci

1. Rozhodnutí o pasportizaci podle článku 11 a čl. 17 odst. 1 nařízení (EU) č. 468/2014 (ECB/2014/17), pokud se týká zřízení pobočky významného dohlíženého subjektu, lze přijímat prostřednictvím rozhodnutí v přenesené pravomoci, pokud celková aktiva pobočky podle odhadů v plánu činnosti nepřesahují 10 % celkových aktiv významného dohlíženého subjektu.
2. Rozhodnutí o pasportizaci podle vnitrostátních právních předpisů provádějících čl. 34 odst. 1 písm. d) směrnice 2013/36/EU, jimiž se uděluje souhlas s prohlášením mateřského podniku nebo podniků, že společně a nerozdílně ručí za závazky své dceřiné finanční instituce, lze přijímat prostřednictvím rozhodnutí v přenesené pravomoci, pokud předpokládaný závazek mateřského podniku ze záruky podle obchodního plánu činností vykonávaných na základě rozhodnutí o pasportizaci na individuální úrovni nepřesahuje 10 % celkových aktiv mateřského podniku.
3. Žádosti o rozhodnutí o pasportizaci podle článku 11 a čl. 17 odst. 1 nařízení (EU) č. 468/2014 (ECB/2014/17) se posuzují podle příslušných ustanovení vnitrostátních právních předpisů, kterými se provádí čl. 35 odst. 3 směrnice 2013/36/EU, přičemž se zohlední též příslušné všeobecné zásady ECB či podobné akty, které může ECB vydat.
4. Žádosti o rozhodnutí o pasportizaci podle vnitrostátních právních předpisů, kterými se provádí čl. 34 odst. 1 písm. d) směrnice 2013/36/EU, se posuzují podle příslušných ustanovení vnitrostátních právních předpisů, kterými se provádí články 34, 35 a 39 směrnice 2013/36/EU, přičemž se zohlední též příslušné všeobecné zásady ECB či podobné akty, které může ECB vydat.

Článek 7

Přechodné ustanovení

Toto rozhodnutí se neuplatní v případech, kdy návrh rozhodnutí o nabytí kvalifikované účasti nebo o odnětí povolení anebo oznámení významného dohlíženého subjektu o záměru zřídit pobočku nebo ručit za závazky své dceřiné finanční instituce vnitrostátní příslušný orgán předložil ECB před vstupem tohoto rozhodnutí v platnost.

Článek 8

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 23. července 2019.

Prezident ECB
Mario DRAGHI